

tijd aan, waarin met vrucht de bijbel in die vreemde taal kan worden overgezet. De zendingsarbeid moet daarom niet aanvangen met bijbelvertalen: dit is veeleer de kroon op het werk. Anders is het gevaar zeer groot, dat men dadelijk minder juiste, misschien totaal onjuiste woorden vastlegt, die dan, met het gezag van Gods Woord bekleed, moeilijk meer gewijzigd kunnen worden. Bovendien wordt bij zoo spoedig ver-

talen het rechte idioom niet getroffen. Reeds in 1889 sprak de heer Coolsma het uit: „Men moet niet beginnen met bijbelvertaling. De bijbel moet eerst onder de volken in het leven komen, in het hart en in de taal zijn opgenomen. De zending zij daarom het eerst en uit haar kome de bijbelvertaling op organische wijze voort. Er vormt zich dan eerst een christelijk spraakgebruik.”

DE DAG KOMT. . . .

Heer! de dag komt stil en zwaar,
Als onweer over de landen,
Hoor! het nadert. . . 't is ons bang,
Smeekend heffen wij de handen.
Heer! de dag wordt zwaar en druk,
Laat niet toe te denken,
En geen bloem, geen klein geluk
Komt wat vreugde schenken!
't Avond leggen w' arbeidsmoe
't Hoofd ter koele sponde
Dof zinkt slaap en dekt weer toe
Strijd en zonde en wonde . . .

Zóó vliên alle dagen heen,
Nergens is bezinnen!
En, o God! wat baat het een
Mensch, zooveel te winnen
Als zijn ziel en schâ hij lijdt
En zijn bloemen treuren . . . ?

Leer ons 't moeilijk leven, God
Aan Uw hart te beuren.

F. POLEY-SCHEELE